

[Aksel Møller.]

befinder sig på overvejelsernes stadium og ikke er kommet så vidt, at denne sag er endt bag skabe og reoler i ministeriet.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremsatte nogle betragtninger om liberaliseringsproblemet, og det har ført ham til at stille forslag om en motiveret dagsorden til afstemning ved denne lejlighed. Jeg beklager, at regeringen har ført en politik i den tid, den har haft magten, æren og ansvaret, som vanskeliggør, at vi viderefører liberaliseringen overfor OEEC-landene. Da den høje regering kom til vareforsyningsudvalget og stillede sit spørgsmål til partierne om deres stilling overfor regeringens forslag om at afvise en opfordring fra OEEC til en videreførelse af liberaliseringen, svarede mit parti, at vi tog til efterretning regeringens redegørelse, de betænkeligheder, der var i den, og udtalte, at beslutningen måtte være på regeringens ansvar. Nu er øjeblikket kommet, da der kan blive tale om en afstemning i denne sal om dette problem. Jeg forstår på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han for sit vedkommende ikke tillægger denne afstemning nogen større betydning. For vort vedkommende ligger det således, at vi i overensstemmelse med, hvad der fra vor side blev sagt i vareforsyningsudvalget, finder det naturligst at erklære, at vi ikke deltager i afstemningen. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at denne sag godt kan få et forløb, som kan blive politisk interessant; det afhænger meget af, hvad de andre partier mener om det dagsordensforslag, som er fremsat. Vi har før i Danmarks politiske historie haft en situation, som i nogen grad kunne minde om denne. Dengang sagde det radikale venstre under forhandlingen — det var såmænd den 21. marts 1929, da der faldt en regering:

„Men efter den situation, der nu foreligger, kan vi ikke gå ind som parlamentarisk basis for en regering, der intet hensyn har taget til vore ønsker i den forløbne tid.“

Den bemærkning vil jeg gerne have lov

at minde om ved denne lejlighed. Det råd, der her er givet det konservative folkeparti, som sandelig har lov til at sige, at den nuværende regering ikke har taget noget hensyn til vore ønsker i den forløbne tid, og som har fuld ret til at sige, at vi ikke ønsker at være parlamentarisk basis for netop denne regering, er givet os af de radikales ordfører her i salen, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil forstå, at vi i spænding afventer, om vi skal følge dette råd.

Bertel Dahlgaard: Jeg takker for den højt ærede statsministers tilsagn med hensyn til ændringer i aktieselskabsloven og i real-kreditlovgivningen.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han var misfornøjet — jeg ved ikke, om jeg kan bruge udtrykket „fornærmet“ — over, at jeg havde antydnet, at det ærede medlem havde et listigt glimt i øjet. Efter det ærede medlems udtalelse nu forstår jeg, at jeg vist ikke burde have brugt det udtryk, jeg burde ikke have gjort opmærksom på det, men jeg troede egentlig, at det ærede medlem med den natur, han har, ville opfatte det som en ros.

Det ærede medlem var inde på forskellige statsretlige problemer i forbindelse med overtrækket i nationalbanken. Han sagde sådan noget som, at statsmyndighedernes forpligtelser virkelig hvilede på regeringen. (*Erik Eriksen:* Jeg skulle have sagt tredeling, det var en fortalelse!). Nå, jeg forstår, at det ærede medlem er kommet i tanker om Montesquieus tredelingslære. Det ærede medlem mener altså at kunne sige, at statsmyndighedernes forpligtelser hviler på regeringen. Vile det ærede medlem ikke være tilgængelig for den tankegang, at statsmyndighedernes og dermed regeringens pligter også består i at udføre, hvad folketinget har vedtaget? Her er det, folketingets ansvar træder frem, og når jeg tillod mig i min tale forleden at sige, at venstre og konservative havde et særligt ansvar med